

Arrest

nr. 286 993 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 26 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Burundese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Tutsi etnie. U bent geboren op X 1984 in X, Kenia. Hoewel uw moeder over de Keniaanse nationaliteit beschikt en u in Kenia geboren bent, verklaart u nooit de Keniaanse nationaliteit gehad te hebben. U krijgt daarentegen de Burundese nationaliteit via uw vader. U groeit op in Embakasi en gaat er naar school. Als volwassen vrouw verhuist u naar Burundi en wanneer u in 2012 huwt, gaat u bij uw man in Bujumbura wonen, district Gihosha. U heeft twee kinderen. U werkt soms voor uw echtgenoot in diens zaak en verkoopt zelf ook handtassen en parfums.

In januari 2020 gaat uw echtgenoot een contract aan met het Burundese leger voor de levering van smeermiddelen en onderhoud van het wagenpark. In november van dat jaar wordt uw echtgenoot gecontacteerd door een naamloze groepering die banden heeft met de Burundese eerste minister. Zij eisen maandelijkse betalingen omdat uw man samenwerkt met het leger. Uw man betaalt de gevraagde som gedurende 5 maanden, waarna hij het geëiste bedrag niet langer kan voldoen aangezien de covid-pandemie de zaken geen goed doet. In juli 2021 wordt uw echtgenoot opgebeld en worden opnieuw betalingen geëist. Uw echtgenoot kan de bedragen echter niet zomaar ophoesten. In september 2021 wordt hij opgebeld door de eerste minister die hem onder druk zet. Hierna neemt uw echtgenoot de betalingen terug op. Uw echtgenoot wordt regelmatig telefonisch afgedreigd en er wordt geëist dat hij de achterstallen ook voldoet.

Kerstmis 2021 wordt door het gezin bij de familie van uw echtgenoot gevierd in het binnenland. Op 27 december 2021 merkt de huishoudhulp een auto die meerdere uren voor de poort staat. Eerst schenkt hij hier geen aandacht aan, maar rond de middag wordt aangeklopt. De man vraagt naar uw echtgenoot en zijn gezin, maar wanneer de huishoudhulp uitlegt dat er niemand anders thuis is, gaat de man weer weg. Uw echtgenoot legt u hierna uit dat hij afgeperst wordt door een groepering die banden heeft met de eerste minister.

Rond 19 februari 2022 komt u in de avond terug thuis van een huwelijk. U merkt een auto die voor de woning geparkeerd staat. Even later stuurt u de huishoudhulp naar een winkel zodat die kan nagaan of de wagen er nog staat. Wanneer dit zo blijkt te zijn, verwittigt u uw echtgenoot. Deze komt poolshoogte nemen en wanneer hij de wagen ziet staan, besluit hij de nacht in een hotel door te brengen. U overnacht thuis met de kinderen. De volgende morgen keert uw echtgenoot terug naar huis.

Uw echtgenoot besluit met een majoor van het leger te spreken over de gebeurtenissen. Deze majoor kan echter niets doen omdat hij door een groepering met banden met het regime benaderd werd.

Tijdens de eerste week van april 2022 komt iemand naar de school van uw zoon. Hij stelt zich aan de parkeerwacht voor als de oom van uw zoon en dat hij gevraagd werd uw zoon op te halen. De school legt hem uit dat dit niet mogelijk is. De man verlaat het schoolterrein weer. U verneemt dit na afloop van de paasvakantie.

In de loop van de maand mei komt een man naar de garage van uw echtgenoot om navraag te doen.

In juni 2022 gaat u de kinderen van school halen. U merkt dat u gevolgd wordt en gaat naar het kantoor van uw schoonbroer omdat u niet weet wat u anders moet doen.

Uw echtgenoot wordt gedurende deze periode af en toe opgebeld. Ook na uw vertrek uit Burundi wordt hij telefonisch gecontacteerd en krijgt hij te horen dat de groepering weet dat zijn gezin niet langer in Burundi is.

Op 30 juni ontvangen jullie een dreigbrief. Uw echtgenoot besluit dat het veiliger is dat hij zijn vrouw en kinderen naar het buitenland stuurt. Er wordt een visum geregeld via de Belgische ambassade te Bujumbura. U verlaat Burundi op 13 augustus en reist via Ethiopië naar België. Op de luchthaven aangekomen, dient u onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming in bij de grensbewaking.

Uw echtgenoot gaat op 2 september 2022 naar een begrafenis in Gitega. Wanneer u uw echtgenoot de volgende dag tracht te contacteren, krijgt u hem niet te pakken. Op zondag 4 september 2022 verneemt u van een vriend van uw echtgenoot dat hij verdween en dat de auto waarmee hij reisde in Kibira National Park achtergelaten werd. U weet niet waar uw echtgenoot zich momenteel bevindt.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een dreigbrief, Burundese identiteitskaarten van uzelf en uw dochter, geboortecertificaten van uw kinderen, schooldocumenten van uw kinderen, een huwelijksakte, het contract van uw echtgenoot met het Burundese leger.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat u in het bezit bent van een visum geldig van 14/08/2022 tot 13/09/2022 voor een maximaal verblijf van 15 dagen voor toerisme. U beoogt echter een langdurig verblijf in België en voldoet zodoende niet aan de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscodex en aan de voorwaarden van het visum kort verblijf. U bent tevens niet in het bezit van een terugkeerticket en kan niet aantonen dat u de toegestane verblijfsduur gaat respecteren.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u geen duidelijk zicht geeft op uw werkelijke leefomstandigheden in Burundi.

Er wordt vastgesteld dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw Keniaanse nationaliteit. Voor zowel de DVZ als het CGVS verklaart u over de Burundese nationaliteit te beschikken (Verklaring DVZ, vraag 6a + notities CGVS, p. 4). Door het CGVS uitdrukkelijk gevraagd of uzelf ooit over de Keniaanse nationaliteit beschikte, antwoordt u meerdere malen ontkennend (notities CGVS, p. 4 + p. 18). Hoewel u voor de DVZ verklaart dat uw zus A. de Keniaanse nationaliteit had (Verklaring DVZ, vraag 18), verklaart u voor het CGVS dat uw zus net zoals u over de Burundese nationaliteit beschikte (notities CGVS, p. 11). Uit het visumdossier blijkt echter dat u bij uw geboorte beschikte over de Keniaanse nationaliteit (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Geconfronteerd met deze vaststellingen, verklaart u dat het formulier om het visum aan te vragen in het Frans was en dat u het niet goed begreep (notities CGVS, p. 31). U verklaart verder dat alleen uw moeder de Keniaanse nationaliteit had. Gevraagd naar de reden dat dit genoteerd wordt als u dat zelf niet aangeeft, verklaart u zich die vraag niet meer te herinneren, maar dat u wel nog weet dat ze (bij DVZ) naar uw moeder gevraagd hebben en dat u het misschien verkeerd had. U verklaart verder wel in Kenia geboren te zijn, maar er niet de nationaliteit te hebben en daar nooit documenten gekregen te hebben. **Gevraagd of u geen afstand gedaan heeft van de Keniaanse nationaliteit toen u trouwde en de nationaliteit van uw man overnam, verklaart u dat u de Burundese nationaliteit gekregen heeft op basis van uw vader en dat het niets te maken had met het huwelijk.** Echter, uit het door u neergelegde uittreksel uit de huwelijksakte blijkt dat u alleszins in 2014 nog de Keniaanse nationaliteit had (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). Verder blijkt uit beschikbare informatie dat Burundi haar nationaliteitswetgeving aanpaste en sinds het jaar 2000 de dubbele nationaliteit aanvaardt (beschikbaar in uw administratieve dossier). Kenia paste haar wetgeving in die zin aan in 2010, ruim voor de door u neergelegde huwelijksakte opgesteld werd. **Gelet op deze vaststellingen, heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk enkel over de Burundese nationaliteit te beschikken, maar is het aannemelijk dat u eveneens over de Keniaanse nationaliteit beschikt.**

Verder verklaart u voor zowel de DVZ als het CGVS woonachtig te zijn geweest in Kotanga Nord, (...) en daar zo'n twee jaar te gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10 + notities CGVS, p. 5). Uit beschikbare informatie blijkt echter dat u in het kader van uw visumaanvraag verklaarde te wonen op (...) (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd verklaart u dit op de ambassade al aangepast te hebben, samen met uw e-mailadres en uw telefoonnummer (notities CGVS, p. 31-32). Uit uw verklaringen blijkt verder dat uw e-mailadres en uw telefoonnummer wel aangepast werden, maar uw woonadres niet.

Het is echter niet aannemelijk dat uw domicilieadres niet aangepast zou zijn indien uw emailadres en telefoonnummer wel aangepast werden. Bovendien verklaart u na confrontatie met deze informatie plotsklaps dat iemand uw man hielp met het invullen van het aanvraagformulier, hoewel u eerder enkel verklaarde dat uw man het formulier invulde omdat uzelf het Frans niet voldoende beheerst (notities CGVS, p. 14). Uw verklaringen omtrent uw domicilie zijn niet consistent.

Bovendien verklaart u voor het CGVS **de laatste keer in Kenia geweest te zijn toen u van uw zoon beviel in 2013 (notities CGVS, p. 7) en dat u van 2012 tot 2018 in Gikongu Mosio, Burundi**, woonde (notities CGVS, p. 5). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter dat u in de periode **2013-2016 in Kenia woonde** (Verklaring DVZ, vraag 10). Uit het door u neergelegde uittreksel uit de huwelijksakte blijkt verder dat u in 2014 in de provincie Ngozi, Burundi, woonachtig was. **Gelet op deze vaststellingen, legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw woon- en verblijfplaatsen in Kenia en Burundi voor uw komst naar België.**

Voor het CGVS verklaart u **handtassen en parfums en dergelijke te verkopen en hielp u uw echtgenoot soms in diens zaak** (notities CGVS, p. 5-6). Gevraagd of u nog andere jobs gehad heeft, verklaart u in Kenia ook promotie gevoerd te hebben in supermarkten en enkele maanden op een secretariaat gewerkt te hebben. Voor de DVZ verklaart u eveneens deeltijds samen met uw man te werken in diens eigen bedrijf (Verklaring DVZ, vraag 12). Uit het beschikbare visumdossier blijkt echter dat u **werknemer bent bij Gasen Petroleum Group Africa** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u dat het een project is waar u aan werkt (notities CGVS, p. 32). Opgemerkt dat een project dat u aan het bekijken bent geen werkgever is, verklaart u dat wel met uw man bekeken te hebben, maar weet u niet waarom dit als uw werkgever genoteerd werd. Uw uitleg voldoet echter niet. U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw tewerkstelling.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u schoolresultaten van uw beide kinderen neer. Hieruit blijkt dat zij les volgen in **Cubahiro International School**. Uit het aanvraagformulier voor een Schengenvisum blijkt echter dat u aangaf dat uw beide kinderen in **Ecole Internationale de Bujumbura** les volgen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit beschikbare informatie blijkt het om twee verschillende onderwijsinstellingen te gaan. U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de school van uw kinderen.

Gelet op het voorgaande geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke achtergrond en leefomstandigheden in Burundi, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds aan geloofwaardigheid inboeten.

Aangaande uw asielmotieven t.o.v. Burundi verklaart u dat uw echtgenoot afgeperst wordt door een groepering die banden heeft met het Burundese regime en dat deze groepering zowel u als uw kinderen naar het leven staat aangezien uw man de geëiste bedragen niet betaalt (notities CGVS, p. 16-17).

Dienaangaande wordt vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn. U verklaarde immers **dat uw leven in gevaar is omdat uw man afgeperst wordt omwille van zijn (zakelijke) banden met het leger** (notities CGVS, p. 16 + p. 18). Gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom uw man afgeperst wordt, verklaart u wel "Als Tutsi voel je je niet altijd veilig" (notities CGVS, p. 18-19), maar blijkt het toch vooral te zijn omwille van diens professionele banden met het Burundese leger. Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt eveneens dat uw echtgenoot afgeperst wordt omwille van zijn contracten met de overheid (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en legt u hoegenaamd geen enkel verband met enige etnische of raciale problematiek. Het door u geopperde asielrelaas betreft aldus gemeenrechtelijke problemen die geen grond vinden in het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren". Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.

Hoewel u meermaals verklaart dat uw echtgenoot bedreigd en afgeperst wordt door een groepering of een illegale groep die banden heeft met prominente leden van de Burundese overheid (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5 + notities CGVS, p. 16-19), kent u de naam van deze groepering niet (notities CGVS, p. 18-19). Door de interviewer opgemerkt dat er meerdere dergelijke groeperingen in Burundi zijn, verklaart u geen idee te hebben. Even later gevraagd naar de groeperingen (in Burundi) die u bij naam kent, verklaart u niet veel te weten, alleen dat er illegale groepen zijn die tegen de overheid zijn (notities CGVS, p. 21). Nogmaals gevraagd of u namen kent, verklaart u alleen te weten dat ze bestaan, maar kent u de namen niet. Door de interviewer opgemerkt dat hij het raar vindt dat u de naam van de groepering die uw man bedreigt niet kent, blijft u erbij dat u geen namen kent, maar heeft u wel gehoord dat mensen aangevallen werden (notities CGVS, p. 32). U verklaart verder dat u weet dat mensen erover praten, maar dat het eerder uw aandacht 'misschien' niet kreeg. Gevraagd naar de reden dat u er geen informatie over opzoekt, verklaart u het wel te kunnen krijgen van uw man, maar dat u eerder wel wist dat u niet alle informatie kreeg en dat u zich zorgen maakte om de veiligheid van uzelf en de kinderen en u niet zo zeer bezorgd was over de naam van de groepering. Op 31/08/2022 ontving het CGVS een e-mail van uw advocaat waaruit blijkt dat de groep die druk uitoefent op uw echtgenoot geen specifieke naam zou hebben (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). **Het is echter niet aannemelijk dat deze groepering geen naam zou hebben, of dat u deze naam niet zou weten, dit prangt des te meer daar u ook na het onderhoud voor het CGVS dit nog gevraagd blijkt te hebben aan uw echtgenoot.**

Het is daarenboven niet aannemelijk dat een groepering die banden heeft met leden van de overheid (zie supra), mensen viseert die samenwerken met diezelfde overheid of het leger (notities CGVS, p. 16 + p. 18).

Hoewel u verklaart Burundi verlaten te hebben omwille van een vrees voor een groepering die samenwerkt met leden van de regering, blijkt uit uw verklaringen niet dat u in de negatieve aandacht staat van de Burundese autoriteiten. U verkreeg immers een nieuw paspoort op 27 april 2022 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige problemen had met het bekomen van uw paspoort (notities CGVS, p. 9). Uit het visumdossier blijkt eveneens dat ook uw beide kinderen in de laatste maanden voor jullie reis nog een paspoort bekwamen. Ook blijkt uit uw verklaringen omtrent uw vertrek niet dat u op de luchthaven te Bujumbura enige problemen ondervond (notities CGVS, p. 14-15). **Gelet op uw contacten met de Burundese autoriteiten blijkt aldus niet dat u in de negatieve aandacht staat van deze autoriteiten.**

Verder blijkt uit het geheel van uw verklaringen dat **uw echtgenoot op het moment van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS nog steeds in de gezinswoning te Bujumbura verbleef en nog steeds met het leger samenwerkte** (notities CGVS, p. 7 + p. 27). Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw echtgenoot in februari 2022 de nacht in een hotel doorbracht toen er voor de tweede maal een auto voor de gezinswoning geparkeerd stond en hij zich niet veilig voelde (notities CGVS, p. 27-28). U verklaart verder dat u zelf met uw kinderen de nacht in de gezinswoning doorbracht terwijl uw man naar een hotel ging en dat uw echtgenoot de volgende morgen terug naar huis keerde en sindsdien thuis verbleef. Gevraagd naar de reden dat uw echtgenoot niet samen met u en uw kinderen naar België kwam, verklaart u dat hij dacht dat jullie misschien geen visum zouden krijgen als jullie het allemaal aanvroegen. U verklaart verder dat hij zijn contract met het leger nog moest afwerken en dat hij dat niet kon achterlaten. Gevraagd of uw man geprobeerd heeft om Bujumbura te verlaten en ergens anders in het land heen te gaan, antwoordt u ontkennend. Gevraagd naar de reden dat hij dat niet gedaan heeft, verwijst u wederom naar het contract met het leger en "hij voelt nog steeds dat de bedreiging vooral op ons, zijn familie, gericht is en dat het daarom voor ons meer dringend is om weg te gaan." Opgemerkt dat andere mensen voor hem werken en dat hij niet in zijn zaak moet zijn om het contract af te werken, antwoordt u bevestigend. Gevraagd naar de reden dat hij zijn leven dan gewoon verderzet, verklaart u dat het wel niet zo normaal is, maar dat hij vindt dat jullie (zijn vrouw en kinderen) meer bedreigd worden en voor hem is het nog ok om daar te zijn. U verklaart verder "Nu zijn we van elkaar gescheiden en zullen ze hem de schuld geven, dat zou zijn nadat ze ons gedood hebben." Uw uitleg kan echter niet als een voldoende reden aangenomen worden waarom uw echtgenoot niet samen met u het land verlaten heeft, dan wel zich elders in Burundi, buiten Bujumbura, begeeft. **Het gedrag van uw echtgenoot tast de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de bedreigingen, grondig aan.**

Het is dan ook uitermate opvallend dat uw echtgenoot kort na het onderhoud voor het CGVS plots zou verdwenen zijn zonder dat er enig spoor van hem is (zie handgeschreven verklaring die u na het onderhoud bezorgde aan het CGVS).

Hoewel uw echtgenoot sinds november 2020 afgeperst wordt door een groepering (notities CGVS, p. 16), hij sinds juli 2021 gecontacteerd wordt met de eis op de achterstallige betalingen te voldoen en op 27 december 2021 iemand hem thuis kwam zoeken, blijkt uit uw verklaringen dat hij **pas in maart of april 2022 met iemand van het leger ging praten over de bedreigingen** die hij kreeg (notities CGVS, p. 25-26). Gevraagd naar de reden dat hij dit niet eerder deed, verklaart u dat niet te weten maar denkt u dat hij u niet bezorgd wilde maken – wat uitermate vreemd is indien hij u rond Kerstmis 2021 al vertelde over de problemen die hij ondervond. Nogmaals gevraagd naar de reden dat hij niet eerder contact had opgenomen met de majoor van het leger, aangezien het leger uw echtgenoot verantwoordelijk kon houden als er iets met het legermateriaal in de garage zou gebeuren, verklaart u dat hij pas na het tweede bezoek (van de wagen voor de gezinswoning) dacht dat jullie ook het slachtoffer konden worden. U verklaart verder dat hij ook wist dat ze voor het leger werken en dat ze niets in de garage zouden doen. Opgemerkt dat men niet kan voorspellen wat zo'n groepering gaat doen, bevestigt u dit en ziet u dit als de reden voor jullie vertrek uit Burundi. **Uit het geheel aan uw verklaringen blijkt verder niet dat uw man op enige andere wijze bescherming gezocht heeft (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8 + notities CGVS, p. 20 + p. 26). Uw echtgenoot blijkt aldus uitermate weinig pogingen ondernomen te hebben om de bescherming van de Burundese autoriteiten in te roepen. Dit tast de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de bedreigingen, nog verder aan.**

Gevraagd of u iemand persoonlijk kent die gedood werd om een dergelijke situatie als die waar u en uw gezin zich in bevinden, noemt u een vriend van de familie, een zekere T., die in november 2020 gedood werd (notities CGVS, p. 24). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u het rond die tijd (van diens dood) gehoord had en dat u opnieuw aan hem moest denken door wat er gebeurde, nl. toen de dreigbrief toekwam – eind juni 2022 (notities CGVS, p. 20). Het is echter niet aannemelijk dat u zich T. niet eerder zou herinneren indien hij gedood werd omwille van een gelijkaardige situatie als deze waar u en uw echtgenoot zich in bevinden en uw echtgenoot u hier reeds rond Kerstmis 2021 over inlichtte (zie supra). Bovendien, gevraagd naar de reden dat u niet eerder het land verliet, verklaart u dat uw man eerst dacht dat het "gewoon een bedreiging" was, maar toen hij later vernam wat er met mensen kon gebeuren, dacht hij dan toch dat het erger kon worden (notities CGVS, p. 23). Gevraagd waarom u niet eerder naar Kenia ging – wat des te meer een optie voor u zou geweest zijn aangezien u volgens het CGVS beschikt over de Keniaanse nationaliteit (zie supra) – verklaart u dat het vooral omwille van de veiligheid is. U of uw echtgenoot blijken geen realistische inschatting te kunnen maken van het risico dat jullie lopen, dit prangt des te meer daar een vriend van de familie gedood werd in gelijkaardige omstandigheden. **Uw verklaringen omtrent de reden dat u uw vertrek uit Burundi pas begint te organiseren nadat jullie een dreigbrief ontvingen, hoewel er al sinds geruime tijd meerdere incidenten plaats vonden die jullie bang maakten, tasten de doorleefdheid van uw verklaringen aan.**

Ten slotte meent het Commissariaat-generaal in het licht van de objectieve informatie waarover het beschikt (Cedoca, COI Focus: « Burundi – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays » van 28 februari 2022 <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.letraitementreserveparlesautoritesnationalesa.20220228.pdf>) dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België heeft verbleven of er is doorgereisd, meer bepaald als verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat hierdoor, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging ontstaat indien hij naar Burundi terugkeert.

Ten eerste, hoewel in 2015 de betrekkingen tussen België en Burundi verslechterden, blijkt uit de objectieve informatie dat de diplomatieke betrekkingen tussen Burundi en de Europese Unie en specifiek België sinds enkele jaren ontspannen.

Hoewel verwijzingen naar "kolonistoren" nog steeds vaak voorkomen in het discours van hooggeplaatste politici, is de vijandigheid van de Burundese staat ten opzichte van België sinds 2018 afgenomen.

Zo hebben er sinds eind 2020 verscheidene officiële ontmoetingen op hoog niveau plaatsgevonden tussen president Ndayishimiye of zijn minister van Buitenlandse Zaken, Albert Shingiro, en vertegenwoordigers van de Europese Unie en haar lidstaten, waaronder België, zowel in Bujumbura als in Europa. Op 15 februari 2022 vloog president Ndayishimiye naar Brussel om deel te nemen aan de top tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie op 17 en 18 februari 2022. Dit is het eerste bezoek van een Burundees staatshoofd aan Europa sinds 2014.

Deze ontspanning in de relaties tussen Burundi en België wordt bovendien bevestigd en benadrukt door verschillende door Cedoca gecontacteerde bronnen, die van mening zijn dat individuele verblijven van Burundese onderdanen hierdoor in het algemeen minder verdacht en minder riskant worden.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen naar hun land betreft, hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken tussen 2019 en 2022 13 vrijwillige terugkeren registreerde, meldde de DVZ dat er in diezelfde periode geen gedwongen terugkeer had plaatsgevonden.

De Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt dat de plaatselijke autoriteiten in geval van gedwongen repatriëring vooraf worden ingelicht want de laissez-passers worden uitgereikt op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het desbetreffende land verstrekt. De DVZ deelt echter nooit mee dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Er is dus geen reden om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten ervan op de hoogte zouden kunnen zijn dat een van hun onderdanen die naar het land is teruggekeerd, in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hoewel de eind 2021 aangenomen wet tot regeling van de migraties naar Burundi de illegale binnenkomst, het illegale verblijf en het illegale vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft Cedoca bovendien geen enkele wettelijke bepaling gevonden die veroordeelt dat iemand internationale bescherming heeft aangevraagd of in Europa heeft verbleven.

Vervolgens, wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, waren de meeste gesprekspartners van het CGVS het eens over de aanwezigheid van de politie - met name de medewerkers van het Commissariaat-generaal voor Migratie (de vroegere "police de l'air, des frontières et des étrangers" (P.A.F.E.), die de immigratie en emigratie regelt en de reisdocumenten controleert) – en over de aanwezigheid van de Nationale Inlichtingendienst (SNR), hoewel ze niet allemaal dezelfde autoriteiten vermelden. Andere afzonderlijke gesprekspartners melden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, ontvangers van de Burundese belastingdienst en gezondheidsmedewerkers van het Nationaal Instituut voor Volksgezondheid.

Eenmaal op Burundese bodem maakt geen enkele contactpersoon melding van specifieke procedures of controles voor Burundezen die naar het land terugkeren.

Bovendien stelde de door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties opgerichte onderzoekscommissie voor Burundi sinds maart 2020 vast dat de vijandigheid jegens gerepatrieerden is afgenomen en maakt geen enkel internationaal verslag over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019 melding van problemen bij de terugkeer op het grondgebied van Burundese onderdanen die vanuit België (of andere plaatsen) per vliegtuig terugkeren.

Het Commissariaat-generaal heeft van zijn gesprekspartners geen precieze of concrete informatie gekregen over eventuele problemen waarmee uitgeprocedeerde verzoekers om internationale bescherming in Europa, met name in België, worden geconfronteerd. Het CGVS beschikt dus niet over aanwijzingen dat een Burundese onderdaan die naar Burundi terugkeert, problemen met zijn autoriteiten zou hebben alleen omdat hij door België is gereisd of in België heeft verbleven.

Hoewel sommige gesprekspartners afzonderlijk melding maakten van eventuele probleemsituaties voor bepaalde categorieën van personen (leden van de burgermaatschappij, journalisten, politieke tegenstanders, personen die openlijk kritiek hebben op de regering, enz.) of voorbeelden noemden van personen die werden onderworpen aan ernstige verhoren, werden gearresteerd of zelfs opgesloten, stelt het Commissariaat-generaal vast dat geen van deze gesprekspartners ook maar de geringste concrete informatie verstreekte over de identiteit en het profiel van de genoemde voorbeelden.

Het Commissariaat-generaal merkt evenwel op dat de meesten als enig concreet geval dat van Beatrice Nyamoya noemen, die in november 2021 bij haar terugkeer naar Burundi werd gearresteerd en een week lang werd vastgehouden. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat zij uit Rwanda - en niet uit België - terugkeerde en wijst op een aantal zeer specifieke elementen van haar profiel die de aandacht van de autoriteiten kunnen trekken: zij is een bekende activiste voor vrouwenrechten en is verwant met een politieke tegenstander in ballingschap die kritisch staat tegenover de regering. Het gaat hier dus om een specifiek geval van een persoon met een profiel van politieke tegenstander, zodat uit dit individuele geval geen algemene conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot alle Burundese onderdanen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat het over geen enkele informatie beschikt op grond waarvan het zou kunnen stellen dat een Burundese onderdaan, louter op grond van zijn passage of verblijf in België, in de ogen van de Burundese autoriteiten zou kunnen worden verdacht

van sympathie voor de oppositie, en dat deze passage of dit verblijf bijgevolg geen enkele Burundese onderdaan blootstelt aan een ernstig risico op vervolging wegens zijn politieke opvattingen of politieke opvattingen die hem worden toegeschreven. **Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer het willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst zodanig groot is dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus: Burundi " Situation sécuritaire" van 31 januari <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.situationsecuritaire20220131.pdf> blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

Op politiek vlak begon in april 2015 een nieuwe crisis met de aankondiging van president Nkurunziza dat hij een derde mandaat ambieerde. Sindsdien zijn de tegenstanders van het regime (of degenen die als zodanig worden beschouwd) het slachtoffer van ernstige repressie. Latere gebeurtenissen veranderden deze situatie niet. In mei 2018 versterkte een nieuwe grondwet, goedgekeurd door een volksreferendum, namelijk de macht van president Nkurunziza en consolideerde de politieke dominantie van de CNDD-FDD, die mettertijd een "staatspartij" is geworden. In juni 2020 vormde de nieuwe president, Evariste Ndayishimiye (winnaar van de presidentsverkiezingen van mei 2020 die vroegtijdig de eed aflegde na het plotse overlijden van zijn voorganger Pierre Nkurunziza) een regering die uitsluitend bestond uit leden van de CNDD-FDD, waaronder verscheidene "hardliners" van het regime. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of zij die als zodanig worden beschouwd) als onderdeel van een overheidsbeleid.

Wat de veiligheid betreft, wordt Burundi momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om gewapende conflicten, willekeurige aanvallen op burgers, politiek geweld of criminaliteit.

Hoewel de conflicten tussen de ordetroepen en gewapende groepen sinds juni 2021 weer opleven, blijkt uit de bovengenoemde informatie niet dat de situatie in Burundi een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 kan worden genoemd. Deze gewelddaden blijven immers uiterst beperkt in tijd en ruimte. Gewapende conflicten en invallen deden zich in 2020 en 2021 vooral voor in de grensprovincies met de DRC en Rwanda en rond het aan Rwanda grenzende Kibira-woud. Hoewel sommige aanvallen werden opgeëist door de rebellengroepering RED Tabara, zijn waarnemers van mening dat in de DRC gevestigde gewapende groeperingen geen geloofwaardige en reële bedreiging voor het regime vormen.

Hoewel deze geïsoleerde en sporadische gewelddaden gericht zijn tegen de ordetroepen, militairen en leden van de regeringspartij, werd sinds twee jaar een groter aantal burgers onder de slachtoffers geregistreerd.

Zo waren sinds mei 2021 verscheidene gewapende aanvallen (met name met granaten) op openbare plaatsen (bushaltes, busstation, markt, bioscoop) gericht tegen burgers, zonder dat de daders werden geïdentificeerd of hun motieven werden opgehelderd. Hoewel er sinds mei 2021 sprake is van een opleving van willekeurige aanvallen op burgers, zijn deze aanvallen bijzonder geïsoleerd en sporadisch.

De mensenrechtenschendingen werden na de verkiezingen van 2020 minder intensief. Na de gewapende aanvallen die vanaf mei 2021 plaatsvonden (waarbij slachtoffers vielen onder de burgerbevolking en leden van de ordetroepen en de regeringspartij), is er echter sprake van een opleving van de schendingen en een reactivering van de Imbonerakure. Bij het opsporen van de verantwoordelijken voor deze incidenten maakten verschillende bronnen melding van willekeurige arrestaties en opsluitingen, foltering, seksueel geweld, alsook van gedwongen verdwijningen en buitengerechterlijke executies. De onderzoekscommissie van de VN meldt dat personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen, werden geïdentificeerd op basis van etnische en/of politieke profilering. Het gaat om opposanten, met name CNL-activisten, ex-FAB-leden en hun familieleden, jonge Tutsi's en sommige repatrianten uit de buurlanden.

Over het algemeen zijn de meeste waarnemers het er nog steeds over eens dat de crisis in de eerste plaats van politieke aard is. De commissie meldt in september 2021 dat de democratische ruimte gesloten blijft en dat de controle op de media en het maatschappelijk middenveld niet afneemt. Zij meldt dat de autoriteiten (hoge ambtenaren, leger, ordetroepen, plaatselijke administratieve autoriteiten en Imbonerakure) zich vooral richten tegen personen die geen steun betuigen aan de CNDD-FDD of aan de president (met name door te weigeren lid te worden van de partij of financiële bijdragen te leveren), leden van de CNL en soms leden van andere oppositiepartijen, familieleden van echte of vermeende tegenstanders, personen die verdacht worden van betrokkenheid bij gewapende aanvallen of van samenwerking met gewapende groepen.

Uit bovengenoemde objectieve informatie blijkt dat de gewelddadige incidenten die in Burundi werden waargenomen, in hoge mate doelgericht zijn. Bij deze incidenten vallen ook minder slachtoffers dan in de eerste jaren van de crisis.

Het CGVS is derhalve van oordeel dat Burundi, ondanks een nog steeds onstabiele veiligheidssituatie die nauwlettend in het oog moet worden gehouden, momenteel noch in Bujumbura noch in de provincies in de greep is van willekeurig, niet-doelgericht geweld.

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat de huidige situatie in Burundi geen situatie is van "willekeurig geweld" als gevolg van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

U legt in het kader van deze procedure de **Burundese identiteitskaart van uzelf en uw dochter** neer. Deze hebben enkel betrekking op jullie identiteit en kunnen het voorgaande niet wijzigen. Bovendien is deze identiteitskaart geen sluitend bewijs dat uzelf niet over de Keniaanse nationaliteit beschikt.

U legt de **geboortecertificaten en schooldocumenten van uw kinderen** neer. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het door u neergelegde **contract** met het leger van de handelszaak van uw echtgenoot, kan het voorgaande niet wijzigen. Het bestaan van het contract op zich wordt hierboven ook niet betwijfeld. Bovendien betreft het een kopie van een document dat eenvoudig na te maken is.

De door u neergelegde **dreigbrief** gaat niet gepaard met geloofwaardige verklaringen uwentwege. Bovendien is een dergelijke handgeschreven brief eenvoudig zelf op te stellen.

Het **uittreksel uit de huwelijksakte** werd hierboven reeds besproken.

De **handgeschreven verklaring** die het CGVS op 05/09/2022 ontving, wijzigt het voorgaande hoegenaamd niet aangezien u het niet aannemelijk maakt dat uw echtgenoot gevisieerd wordt door een groepering.

De door u bijgebrachte **WhatsApp-conversatie** volstaat evenmin om het voorgaande te wijzigen, zeker daar u nalaat officiële documenten bij te brengen die aantonen dat de autoriteiten in Burundi ingeschakeld werden die blijkbaar wel foto's bezorgden van de teruggevonden wagen. Bovendien kan een gesprek via WhatsApp volledig in scene gezet zijn en kan er niet nagegaan worden met wie u effectief correspondeert. De bewijswaarde van deze correspondentie is daardoor beperkt, zeker gezien geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Inzake de toepassing van de versnelde procedure/schending van de wet wordt in het verzoekschrift voorafgaandelijk het volgende opgemerkt:

"De bestreden beslissing stelt : [...]"

Verzoekster is van oordeel dat de genoemde wetsartikelen hier worden geschonden, in zoverre verzoekster zich weliswaar inderdaad in een welbepaalde plaats zoals voorzien in artikel 74/9 §§ 2 en 3 Vw. bevindt, en de Commissaris-generaal dus inderdaad "bij voorrang beslist", in toepassing van het genoemde artikel 57/6, §2.

Dit betekent enkel dat de Commissaris-generaal deze aanvraag voorrang geeft, maar spreekt zich geenszins uit over de termijn en is totaal onderscheiden van de toepassing van artikel 57/6/1,§1,, in casu "d".

De bestreden beslissing roept toepassing in van artikel 57/6/4 dat handelt over vreemdelingen die trachten het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en " gestelde voorwaarden te voldoen met verwijzing naar de situatie van artikel 57/6/1,§1,, in casu "d".

Verzoekster is van oordeel dat er onterecht toepassing wordt gemaakt van deze situatie, die niet bestaat: Het is immers zo dat verzoekster ten eerste niet zonder de nodige binnenkomstdocumenten is aangekomen, aangezien zij beschikte over een visum kort verblijf, maar wat hier meer pertinent is, is het feit dat zij geenszins" de autoriteiten misleid heeft met betrekking tot haar identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden

Aangezien zij met een geldig paspoort en een visum kort verblijf is aangekomen.

*De "toelichting" dat "Uit de beschikbare informatie **blijkt immers dat u in het bezit bent van een visum geldig van 14/08/2022 tot 13/09/2022** voor een maximaal verblijf van 15 dagen voor toerisme. U beoogt echter een langdurig verblijf in België en voldoet zodoende niet aan de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscore en aan de voorwaarden van het visum kort verblijf. U bent tevens niet in het bezit van een terugkeerticket en kan niet aantonen dat u de toegestane verblijfsduur gaat respecteren."*

En deze toelichting totaal naast de kwestie is en geenszins gekaderd kan worden in de voornoemde voorwaarden inzake misleiding.

Dat zij in casu, met voorlegging van haar originele en authentieke reisdocumenten, een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend kan geenszins gekwalificeerd worden als de vereiste misleiding inzake identiteit of nationaliteit door het verstrekken/achterhouden van valse informatie of valse documenten

Er worden hier klaarblijkelijk begrippen door elkaar gehaald, hetgeen aanleiding geeft tot het voorhanden zijn van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekster is van oordeel dat de Commissaris-generaal in toepassing van artikel 57/6/4 diende te beslissen dat verder onderzoek nodig is.

Om deze redenen dient de beslissing vernietigd te worden."

Vervolgens betoogt verzoekster als volgt:

"Verzoekster stelt dat zij momenteel alleen over de Burundese nationaliteit beschikt.

Voor het overige is zij het oneens met de stelling dat zij geen duidelijk zicht geeft op haar werkelijke achtergrond en leefomstandigheden.

Bij lezing van de notities, blijkt dat zij voluit en gedetailleerd verklaringen heeft afgelegd, maar het is weliswaar nog steeds mogelijk dat er hier en daar toch nog enkele vaagheden overblijven, temeer daar de documenten voor de visumaanvraag, noch door haarzelf, noch door haar echtgenoot, maar met de hulp van diens vriend werd ingediend. Daardoor is bepaalde info in het visumdossier enigszins afwijkend maar die vriend heeft zijn best gedaan.

[...]"

Verzoekster stelt dat de kwalificatie dat er geen verband is met de criteria van de Vluchtelingenconventie zeer oppervlakkig is; hoe dan ook is verzoeker van mening dat deze vorm van afpersing en vervolging alleszins politiek geïnspireerd en georganiseerd is, waardoor er ipso facto wel een verband kan gelegd worden hetzij met politieke overtuiging en/of sociale groep.

Hoe dan ook, de bestreden beslissing analyseert vervolgens wel de feitelijke elementen, maar wijst ze allemaal af, opmerkingen gevend dat er teveel aanwijzingen zijn dat de verklaringen niet aannemelijk zijn en niet wijzen op een daadwerkelijke en concrete vrees.

Verzoekster heeft in detail vertelt over de respectievelijke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan.

Daarbij dient wel in acht te worden genomen dat haar echtgenoot de zaken in handen had, en zij slechts indirect informatie had en kan doorgeven, met inbegrip het inschatten van de situatie en het gevaar.

Niettemin is het zeker wel aannemelijk dat verzoekers echtgenoot oordeelde dat hij zijn gezin in veiligheid zou brengen en dan veel minder kwetsbaar zou worden en nog even zou afwachten hoe hij de situatie zou aanpakken.

Uit de stukken van het dossier blijkt ook dat zijn belangen uiteraard aanzienlijk zijn en hij anderzijds wel beschikt over een aantal contacten.

Het is echter gebleken dat hij sinds het vertrek van zijn echtgenote werd aangesproken op het feit dat zijn familie niet meer in Burundi verbleef; dit werd klaarblijkelijk niet als een faire zet geaccepteerd en kort daarna is hij immers "verdwenen" in onopgehelderde omstandigheden.

Het is dan ook aangewezen dat verzoekster in die onzekere omstandigheden minstens in België zou kunnen afwachten totdat zij nieuws omtrent haar echtgenoot zou kunnen ontvangen. Haar schoonbroer tracht één en ander op te volgen, maar is ook voorzichtig.

Zij behoudt zich nog het recht voor om één en ander toe te lichten/toe te voegen, mocht zij iets vernemen. Waar de bestreden beslissing tenslotte verwijst naar het feit dat er geen problemen van vervolging zijn voor Burundese onderdanen die een verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend, bij hun terugkeer, wil verzoekster dit betwisten.

Het is niet omdat er een zekere "ontspanning" zou ontstaan zijn op politiek vlak tussen België en Burundi dat terugkeerders daarom zonder argwaan zouden binnengelaten worden.

Het idee dat de Burundese autoriteiten niet zouden weten dat één van hun onderdanen een verzoek heeft ingediend, is vrij naïef en kan niet ernstig worden verdedigd.

Het feit dat CEDOCA bepaalde informatie niet vindt, is geen garantie voor het respect van de mensenrechten, laat staan het vermijden van ernstige problemen aan de grens in geval van terugkeer, in de huidige omstandigheden, temeer daar geweld zeer wijd verspreid is.

Verzoekster behoudt zich het recht voor om hier ook verder op in te gaan tijdens de hoorzitting.

[...]

Verzoekster wenst te benadrukken dat zij volledige klaarheid heeft geschapen omtrent haar identiteit en haar vluchtmotieven. Zij heeft daarom voldaan aan haar medewerkingsplicht en hoopt dan ook dat haar verzoek in alle ernst zal onderzocht worden door de Belgische asielinstanties.

De bestreden beslissing spreekt zich ook niet uit over het lot van de kinderen, alhoewel het verzoek uiteraard ook gevolgen voor hen heeft.

om al deze redenen vraagt verzoeker derhalve om de beslissing te vernietigen, en in ondergeschikte orde haar het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus"

2.2. Bij aanvullende nota van 13 januari 2023 brengt verweerder middels URL volgende landeninformatie bij:

- COI Focus "Burundi: Veiligheidssituatie" van 12 oktober 2022.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Voorafgaand wijst de Raad erop dat verweerder terecht stelde dat het dossier van verzoekster een situatie betreft waarvoor artikel 57/6, § 2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

Verzoekster bevond zich bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en het nemen van de bestreden beslissing immers in een welbepaalde plaats, zoals voorzien in artikel 74/9, § 2 en 3 van de Vreemdelingenwet.

Luidens artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om “*ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j)*”.

Verweerder nam een beslissing over de grond van het verzoek en hoewel dit in de aanhef niet expliciet gespecificeerd wordt, kan uit de derde alinea van de motivering van de bestreden beslissing worden opgemaakt dat het feit dat “*u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben achter te houden*”, de commissaris-generaal ertoe bracht te oordelen dat op basis van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet een versnelde procedure diende te worden toegepast. Deze motivering volstaat reeds en verweerder is niet verplicht de motieven van de motieven op te nemen.

De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekster aldus op grond van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet behandeld volgens een versnelde procedure – en niet op basis van artikel 57/6/1, §1, eerste lid, d) van de Vreemdelingenwet, zoals verzoekster in het verzoekschrift lijkt te suggereren.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

[...]

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden; of [...]”.

Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat onterecht toepassing wordt gemaakt van artikel 57/6/4 en “*artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, in casu d)*” van de Vreemdelingenwet, aangezien verzoekster niet zonder de nodige binnenkomstdocumenten is aangekomen. Ze wijst erop dat ze beschikte over een visum kort verblijf en benadrukt dat zij de autoriteiten geenszins “*misleid heeft met betrekking tot haar identiteit en/of haar nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden*”.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoekster en haar kinderen België binnenkwamen met een visum geldig van 14 augustus 2022 tot 13 september 2022 voor een maximaal verblijf van 15 dagen voor toerisme, terwijl zij echter een langdurig verblijf in België beoogt. Het feit dat verzoekster de autoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot haar reismotief – verzoekster was immers niet in het bezit van passende documentatie waaruit het ware doel en de omstandigheden van haar verblijf bleken – en het feit dat ze bij aankomst in België niet over een terugkeerticket beschikte rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van haar verzoek.

Bovendien blijkt uit de elementen in het administratief dossier en de motieven van de bestreden beslissing dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar Keniaanse nationaliteit en deze heeft trachten te verhullen voor de Belgische asielinstanties.

Opdat een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure kan worden behandeld, volstaat het dat wordt aangetoond dat een verzoeker *“de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken”*. Er kon dan ook op goede gronden toepassing worden gemaakt van de versnelde procedure.

5. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Blijkens de bestreden beslissing biedt verzoekster geen duidelijk zicht op haar nationaliteit(en), noch op haar werkelijke achtergrond en leefomstandigheden in Kenia en Burundi. Zij brengt in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de terecht en pertinente vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing in een ander daglicht plaatsen.

Verzoeksters leugenachtige en inconsistente verklaringen inzake haar Keniaanse nationaliteit, haar verblijfplaatsen in Kenia en Burundi en haar tewerkstelling betreffen een negatieve indicatie voor haar geloofwaardigheid.

6. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting is van artikel 2, f) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, n) van de voornoemde richtlijn).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoekster de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen.

7. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster met haar Burundees paspoort, uitgereikt op 27 april 2022 en geldig tot 27 april 2032, haar identiteit en Burundese nationaliteit genoegzaam aantoonde. Deze worden op het eerste zicht dan ook niet betwist.

Daarnaast dient echter samen met verweerder worden opgemerkt dat verzoekster geen duidelijk zicht biedt op haar werkelijke levensomstandigheden in Burundi en dat uit het geheel van de elementen in het administratief dossier en verzoeksters verklaringen blijkt dat verzoekster tevens over de Keniaanse nationaliteit beschikt.

Verweerder motiveert op goede gronden als volgt:

“Er wordt vastgesteld dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw Keniaanse nationaliteit. Voor zowel de DVZ als het CGVS verklaart u over de Burundese nationaliteit te beschikken (Verklaring DVZ, vraag 6a + notities CGVS, p. 4). Door het CGVS uitdrukkelijk gevraagd of uzelf ooit over de Keniaanse nationaliteit beschikte, antwoordt u meerdere malen ontkennend (notities CGVS, p. 4 + p. 18). Hoewel u voor de DVZ verklaart dat uw zus A. de Keniaanse nationaliteit had (Verklaring DVZ, vraag 18), verklaart u voor het CGVS dat uw zus net zoals u over de Burundese nationaliteit beschikte (notities CGVS, p. 11). Uit het visumdossier blijkt echter dat u bij uw geboorte beschikte over de Keniaanse nationaliteit (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Geconfronteerd met deze vaststellingen, verklaart u dat het formulier om het visum aan te vragen in het Frans was en dat u het niet goed begreep (notities CGVS, p. 31). U verklaart verder dat alleen uw moeder de Keniaanse nationaliteit had. Gevraagd naar de reden dat dit genoteerd wordt als u dat zelf niet aangeeft, verklaart u zich die vraag niet meer te herinneren, maar dat u wel nog weet dat ze (bij DVZ) naar uw moeder gevraagd hebben en dat u het misschien verkeerd had. U verklaart verder wel in Kenia geboren te zijn, maar er niet de nationaliteit te hebben en daar nooit documenten gekregen te hebben. **Gevraagd of u geen afstand gedaan heeft van de Keniaanse nationaliteit toen u trouwde en de nationaliteit van uw man overnam, verklaart u dat u de Burundese nationaliteit gekregen heeft op basis van uw vader en dat het niets te maken had met het huwelijk.** Echter, uit het door u neergelegde uittreksel uit de huwelijksakte blijkt dat u alleszins in 2014 nog de Keniaanse nationaliteit had (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). Verder blijkt uit beschikbare informatie dat Burundi haar nationaliteitswetgeving aanpaste en sinds het jaar 2000 de dubbele nationaliteit aanvaardt (beschikbaar in uw administratieve dossier). Kenia paste haar wetgeving in die zin aan in 2010, ruim voor de door u neergelegde huwelijksakte opgesteld werd. **Gelet op deze vaststellingen, heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk enkel over de Burundese nationaliteit te beschikken, maar is het aannemelijk dat u eveneens over de Keniaanse nationaliteit beschikt.**”

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift louter dat zij momenteel alleen over de Burundese nationaliteit beschikt, maar brengt geen elementen bij die deze bewering staven. Wel integendeel, uit het door verzoekster zelf neergelegde uittreksel van haar huwelijksakte, opgesteld op 24 november 2014, blijkt dat zij – minstens ten tijde van haar huwelijk – over de Keniaanse nationaliteit beschikt. Daarnaast vermeldt verzoeksters visumdossier dat zij bij haar geboorte over de Keniaanse nationaliteit beschikte.

In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat zowel Burundi (sinds 2000) als Kenia (sinds 2010) de dubbele nationaliteit aanneemt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blauwe map). Behoudens in het geval dat verzoekster afstand zou hebben gedaan van de Keniaanse nationaliteit, is er geen enkele reden om aan te nemen dat verzoekster niet meer over de dubbele nationaliteit, meer bepaald over zowel de Burundese en Keniaanse nationaliteit, beschikt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of verzoekster afstand heeft gedaan van haar Keniaanse nationaliteit toen ze huwde met haar man, antwoordde verzoekster slechts ontwijkend dat ze de Burundese nationaliteit op basis van haar vader heeft gekregen (“Je hebt vroeger geen afstand gedaan van de Keniaanse nationaliteit toen je trouwde en de nationaliteit van je man overnam?”, “Nee, ik heb de Burundese nationaliteit gekregen op basis van mijn vader, dat had niet te maken met het huwelijk. ontkent ze louter ooit de Keniaanse nationaliteit te hebben gehad”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 31). Verzoekster ontkent doorheen het persoonlijk onderhoud louter dat ze ooit de Keniaanse nationaliteit heeft

gehad, wat echter – gelet op de voormelde vaststellingen en in het bijzonder op de door verzoekster bijgebrachte huwelijksakte – niet kan worden aangenomen. Daarnaast kan niet worden ingezien waarom verzoekster afstand zou doen van de Keniaanse nationaliteit, te meer zij daar geen belang bij had en bovendien bijkomende procedures diende te volgen. Verzoekster kan niet in het minst concreet toelichten, laat staan aantonen, dat zij daadwerkelijk afstand heeft gedaan van haar Keniaanse nationaliteit. De Raad dient er dan ook van uit te gaan dat verzoekster, naast de Burundese, ook de Keniaanse nationaliteit heeft.

Dit wordt verder bevestigd door verzoeksters wijzigende verklaringen over de Keniaanse nationaliteit van haar zus (verklaring DVZ, punt 18; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11) en haar inconsistente verklaringen over haar eigen Keniaanse nationaliteit ten tijde van haar geboorte (visumdossier; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 18), aangezien deze erop wijzen dat zij haar Keniaanse nationaliteit heeft trachten te verhullen voor de Belgische asielinstanties.

Voor zover verzoekster in het verzoekschrift nog stelt dat de documenten voor de visumaanvraag met de hulp van de vriend van haar echtgenoot werden ingediend, komt dit voor als een loutere *post factum* verklaring ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden, dewelke echter geen grondslag vindt in verzoeksters verklaringen. Immers werd verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar visumdossier en haar verklaringen over haar Keniaanse nationaliteit, maar maakte zij op geen enkel moment gewag van de vriend van haar man die het dossier verkeerdelijk zou hebben ingevuld (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 31).

8. Gelet op de vaststelling dat verzoekster zowel over de Burundese als de Keniaanse nationaliteit beschikt, dient verzoekster dan ook aan te tonen dat zij - indien nodig - geen bescherming kan vinden in de beide landen waarvan zij de nationaliteit heeft, met name Burundi en Kenia.

Verzoekster beroept zich voor haar vrees ten aanzien van Kenia op dezelfde asielmotieven als deze ten aanzien van Burundi, stelt dat zij zich niet veilig voelt in Kenia en dat er veel Burundezers wonen (*“Zijn er redenen dat je niet naar Kenia kan terugkeren?”*, *“De hoofdrede is hetzelfde, want het voelt daar niet veilig. Ik heb zelfs mensen in Tanzania zien lijden. En Kenia is maar een buurland.”*, *“Zij er nog andere redenen dat je naar Kenia kan gaan, want je hebt daar zelf toch lang gewoond en hebt er enkele familieleden?”*, *“Nee, de reden is de veiligheid. Ik heb ook niet veel banden met Kenia. Maar het is nog dichtbij en er wonen Burundezers in Kenia. Ik voel me er niet echt veilig.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Verzoekster concretiseert haar vrees ten aanzien van Kenia echter niet en toont evenmin aan dat zij in Kenia geen bescherming zou genieten.

Behoudens de eenvoudige ontkenning dat zij de Keniaanse nationaliteit heeft en slechts de Burundese nationaliteit heeft – *quod non* gelet op het hoger vastgestelde – brengt verzoekster in het verzoekschrift geen concrete vrees aan ten opzicht van Kenia.

De vaststelling dat verzoekster geen vrees aanvoert ten aanzien van één van de landen waarvan zij de nationaliteit bezit (Kenia), volstaat aldus om haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming te weigeren.

9. Ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoekster in het verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het benadrukken van de aannemelijkheid van de gebeurtenissen en het gedrag van haar echtgenoot, het verwijzen naar haar verklaringen, het hernemen dat haar man verdwenen is, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. Gelet op het voorgaande maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt ten aanzien van Kenia.

11. Voor zover verzoekster in het verzoekschrift verwijst naar de problemen voor Burundese onderdanen bij terugkeer naar Burundi, dient opgemerkt dat zij niet aantoont dat zij de bescherming van Kenia niet kan invoeren. De vaststelling dat verzoekster geen concrete vrees aanvoert of aantoont ten aanzien van Kenia impliceert dat zij bescherming kan vinden in één van de landen waarvan zij de nationaliteit bezit, hetgeen te dezen volstaat om haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming te weigeren.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont niet concreet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij in Kenia een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS